

Балкански.

Тя ти извѣсти, че съмъ въ затворъ !

Панайотъ.

Тя ! Съ нея имаше единъ мъжъ . . . Легка му прѣстъ ! Когато нападнахме затворъ тъ, той първи се спусна върху заптии ти, които го пазеха. Единъ крупумъ го стигна въ гърди ти. Оплакахъ го като свое момче.

Балкански.

Той е билъ Илю . . .

Панайотъ.

Не ми казаха имена та си, нито момата, нито той. Момата ми прѣдаде писмо то, съ което ти ми извѣстяваше, кога ще избухне въстанието, и което е било паднало отъ тебе когато са те хванали. Думи ти имъ така искрени бѣха, шото азъ не можахъ ни една минута да се усъмня.

Балкански, *(като туря ръка та си на раната).*

Крѣвъ та тече . . . Раната е смъртоносна . . .
(Влиза Крумовъ).

ЯВЛЕНИЕ XV.

Съшти ти, Крумовъ.

Крумовъ.

Всички ти съзаклятници излѣзноха отъ търново и идатъ съ пѣсни и въсторгъ да поздравятъ свои ти главатари. Тии видѣха пламъци ти на село то, което гори и приеха съ радостъ извѣстие то, че турската войска приближава. Всички горятъ отъ нетърпение да се биятъ. Мисль та, че ще се сражатъ съ врагъ тъ направи ги въ една минута войници. Който ги види ще помисли, че са остаряли подъ прѣпорци ти и въ бойове ти. Ако рѣшителность та, вѣрата въ дѣло то, за което ще се борятъ, рѣшение то да умрять до единъ нежели да отстъпятъ прѣдъ вражески ти пълчишта, са първи ти качества на единъ храбъръ и каленъ войникъ, първо то